

ЗАКОН О АЗИЛУ

(Неслужбени пречишћени текст¹)

ГЛАВА I. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1. (Предмет Закона)

Овим законом прописују се органи надлежни за његово спровођење, принципи, услови и поступак за одобравање избјегличког статуса, статуса супсидијарне заштите, престанак и укидање избјегличког статуса и статуса супсидијарне заштите, привремена заштита, идентификациона документа, права и обавезе тражиоца азила, избјеглица и странаца под супсидијарном заштитом као и друга питања из области азила у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: БиХ).

Члан 2. (Значење израза у Закону)

У смислу овог закона:

- а) странац је лице које није држављанин БиХ;
- б) лице без држављанства је странац којег ниједна држава у складу са домаћим законодавством не сматра својим држављанином;
- ц) тражилац азила је странац који поднесе захтјев за азил о којем није донесена извршна одлука у складу са овим законом;
- д) азил обухвата избјеглички статус и статус супсидијарне заштите, у складу с овим законом;
- е) избјеглица је странац или лице без држављанства којем је Министарство безбједности БиХ признало избјеглички статус у складу са Конвенцијом о статусу избјеглица из 1951. године и Протоколом о статусу избјеглица из 1967. године и овим законом;
- ф) избјеглички статус је статус који се признаје на основу одлуке надлежног органа о испуњењу услова из члана 19. овог закона;
- г) странац под супсидијарном заштитом је странац којем је Министарство безбједности БиХ признало статус супсидијарне заштите, у складу с овим законом;
- х) супсидијарна заштита је статус који се признаје на основу одлуке надлежног органа о испуњењу услова из члана 22. овог закона;

---

¹Овај неслужбени пречишћени текст садржи Закон о азилу (“Службени гласник БиХ“ број 11/16) и Исправку Закона о азилу (“Службени гласник БиХ“ број 16/16)-**означену подељаним словима.**

Овај неслужбени пречишћени текст служи за интерне сврхе и на њега се не може позивати приликом службене употребе.

- и) привремена заштита је заштита хитног и привременог карактера која се одобрава странцу у ситуацијама масовног прилива, у складу с овим законом;
- ј) странац под привременом заштитом је држављанин треће земље или лице без држављанства којем је одобрена заштита из тачке и) овог члана;
- к) масовни прилив је долазак великог броја странаца који су напустили своју земљу поријекла и не могу се у њу вратити због оружаног сукоба или систематског и општег кршења људских права;
- л) малољетник је странац млађи од 18 година
- м) малољетник без пратње је странац млађи од 18 година (малољетник) који је ушао у БиХ или који је, након уласка у БиХ, остао без пратње лица старијег од 18 година (пунољетно лице) које је за малољетника одговорно по закону или пуномоћи, све док се не стави под бригу таквог лица;
- н) чланом породице тражиоца азила, избјеглице, странца под супсидијарном или привременом заштитом сматрају се брачни или ванбрачни друг, малољетно заједничко дијете брачних или ванбрачних другова, малољетно дијете сваког од њих, њихово малољетно усвојено дијете, малољетно усвојено дијете сваког од њих, под условом да нису засновали сопствене породице, родитељи или други законски заступник малољетника, пунољетна невјенчана дјеца азиланта, странца под супсидијарном заштитом или странца под привременом заштитом која због свог здравственог стања нису у могућности да се брину за своје потребе, родитељ или други законски заступник дјетета, сродник првог степена у равној узлазној линији с којим је живио у заједничком домаћинству, ако се утврди да зависи од бриге тражиоца, азиланта, странца под супсидијарном заштитом или странца под привременом заштитом;
- о) намјера за подношење захтјева за азил (у даљем тексту: намјера) усмено је или писмено изражена воља лица без држављанства за подношење захтјева у складу са чланом 31. овог закона;
- п) захтјев за азил је захтјев који подноси странац а сматра се захтјевом за признавање избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите у БиХ;
- р) центар за прихват и смјештај тражиоца азила је специјализована установа намијењена за заједнички прихват и смјештај тражиоца азила;
- с) брак је законом уређена заједница живота једног мушкарца и једне жене;
- т) ванбрачна заједница је заједница живота једног мушкарца и једне жене који нису у браку или ванбрачној заједници са трећим лицем, а која траје најмање три године или краће ако је у њој рођено заједничко дијете;
- у) пребивалиште је мјесто и адреса у БиХ на којој је трајно настањена избјеглица;
- в) боравиште је мјесто и адреса у БиХ на којој привремено борави тражилац азила или лице под супсидијарном заштитом;
- з) земља поријекла је земља чије држављанство странац има или земља у којој је лице без држављанства имало своје раније уобичајено боравиште. Ако странац има више од једног држављанства, земља поријекла је свака земља чије држављанство има;
- аа) уобичајено боравиште има лице без држављанства у оном мјесту у којем се задржава под околностима на основу којих се може закључити да оно у том мјесту или на том подручју не борави само привремено;

бб) путна исправа је важећи пасош или други путни идентификациони документ који је издао страни надлежни орган власти а који БиХ признаје, те важећа лична карта или други лични идентификациони документ са фотографијом који се може користити за прелазак државне границе а признат је међународним уговором чија је БиХ уговорна страна, као и путна исправа издата странцу у БиХ у складу са овим законом или Законом о странцима;

цц) путна исправа за избјеглице је путна исправа прописана Конвенцијом о статусу избјеглица из 1951. године;

дд) раса посебно укључује: боју коже, поријекло те припадност одређеној етничкој групи;

ее) вјера посебно укључује теистичка, нетеистичка и атеистичка увјерења, учешће или неучешће у приватним или јавним формалним вјерским обредима, било самостално или у заједници с другима, друге вјерске обреде или изражавање вјере или облике личног или заједничког понашања који се заснивају на вјерском увјерењу или из њега произлазе;

фф) националност посебно укључује припадност групи људи која је одређена по свом културном, етничком или језичком идентитету, заједничком географском или политичком поријеклу или односом са становништвом неке друге земље, а може обухватити и држављанство;

гг) политичко мишљење посебно укључује мишљење, гледишта или увјерење о стварима повезаним са потенцијалним вршиоцима прогона те њихове политике или методе, без обзира на то да ли је тражилац азила поступао по том мишљењу, гледишту или увјерењу;

хх) одређена друштвена група је група лица која дијеле заједничку карактеристику, а да то није ризик од прогањања, или која њихово друштво перципира као посебну групу. Карактеристика често може бити урођена, непромјењива или на други начин фундаментална за људско достојанство, свијест или уживање људског права;

ии) рањиве групе подразумевају лица лишена пословне способности, дјецу, дјецу без пратње, старија и немоћна лица, тешко болесна лица, лица са инвалидитетом, труднице, самохране родитеље са малољетном дјецом, лица са душевним сметњама те жртве трговања људима, жртве мучења, силовања или другог психичког, физичког и полног насиља, као што су жртве сакаћења женских полних органа.

Члан 3.

(Органи надлежни за спровођење Закона)

За спровођење овог закона надлежни су:

а) Савјет министара Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Савјет министара БиХ),

б) Министарство безбједности БиХ (у даљем тексту: Министарство),

ц) Служба за послове са странцима (у даљем тексту: Служба),

д) Гранична полиција Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Гранична полиција БиХ),

е) Суд Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Суд БиХ),

ф) Министарство за људска права и избјеглице БиХ,

г) Министарство цивилних послова БиХ,

х) остали органи унутрашњих послова у БиХ (у даљем тексту: органи унутрашњих послова) и
и) други надлежни органи.

Члан 4.
(Употреба рода)

Сви изрази у овом закону дати у мушком граматичком роду односе се без дискриминације и на жене.

Члан 5.
(Примјена Закона о управном поступку)

У управном поступку који Министарство води по захтјеву за азил примјењује се Закон о управном поступку ("Службени гласник БиХ", бр. 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 и 41/13), ако овим законом није другачије прописано.

Члан 6.
(Принцип забране враћања non-refoulement)

(1) Странац неће бити присилно удаљен или враћен у земљу гдје би му живот или слобода били угрожени због његове расе, вјере, националности, припадности одређеној друштвеној групи или због политичког мишљења. Странац неће бити присилно удаљен или враћен у земљу у којој није заштићен од слања на такву територију.

(2) Изузетно од става (1) овог члана, странац који се из оправданих разлога сматра опасним за безбједност БиХ или је правоснажно осуђен за тешко кривично дјело и представља опасност за БиХ може се присилно удаљити или вратити у другу земљу, изузев ако би тиме био изложен стварном ризику да буде подвргнут смртној казни или погубљењу, мучењу, нехуманом или понижавајућем поступању или кажњавању. Странац неће бити присилно удаљен или враћен у земљу у којој није заштићен од слања на такву територију.

Члан 7.
(Заштита у случају одбијања захтјева за азил или укидања додијељеног статуса)

Странцу чији је захтјев за азил правоснажно одбијен или укинут додијељени избјеглички статус односно статус супсидијарне заштите, на основу разлога из чл. 21. (1), 23. и 53. (1) а) овог закона али за кога се у поступку утврди да не може бити удаљен из БиХ, из разлога прописаних принципом забране враћања из члана 6. (2) овог закона, дозволиће се останак у БиХ у складу са законом којим се регулише област кретања и боравка странаца.

Члан 8.

(Искључење примјене санкција за незаконит улазак у БиХ)

Према странцу који долази директно са територије на којој му је живот или слобода био угрожен не примјењују се санкције због незаконитог уласка или боравка у БиХ, под условом да се без одгађања пријави надлежним органима и изложи ваљане разлоге за незаконит улазак или боравак у БиХ.

Члан 9.

(Забрана дискриминације)

Забрањена је дискриминација странца по било којем основу прописаном Законом о забрани дискриминације ("Службени гласник БиХ", број 59/09).

Члан 10.

(Слобода кретања)

(1) Странци који су исказали намјеру за подношење захтјева за азил, тражиоци азила, избјеглице, лица под супсидијарном или привременом заштитом уживају право на слободу кретања унутар БиХ и слободан избор мјеста боравка.

(2) Права из става (1) овог члана могу бити дјелимично или потпуно ограничена под условима прописаним овим или другим законом.

Члан 11.

(Најбољи интерес дјетета)

(1) Министарство и остали надлежни органи у БиХ обезбјеђују да се у свим поступцима који се тичу дјетета првенствено води рачуна о најбољем интересу дјетета, да су сва права дјетета заштићена у складу са Конвенцијом о правима дјетета и прописима у БиХ који се односе на бригу и заштиту дјете.

(2) Раздвојена или дјеца без пратње захтијевају приоритетно дјеловање у погледу њихове ране идентификације, заштите и збрињавања као и проналажења породица раздвојене дјеце с циљем спајања са родитељима или другим старатељима.

Члан 12.

(Старатељство)

(1) Малољетнику без пратње и пословно неспособном странцу, који је исказао намјеру подношења захтјева за азил или је поднио захтјев за азил, одредиће се старатељ под истим условима као држављанима БиХ. Захтјев за постављање старатеља надлежном центру за социјални рад подноси Министарство.

(2) Малољетној и пословно неспособној избјеглици без пратње и лицу под супсидијарном заштитом одредиће се старатељ под истим условима као и држављанину

БиХ. Захтјев за постављање старатеља надлежном центру за социјални рад подноси Министарство за људска права и избјеглице БиХ.

(3) Малољетник без пратње се одмах обавјештава о именовану старатеља. Старатељ своје дужности обавља у складу са принципом најбољег интереса дјетета.

(4) Изузетно од ст. (1) и (2) овог члана, малољетнику без пратње, старијем од 16 година, који је у браку или ванбрачној заједници неће се именовати старатељ.

(5) У случају сумње у старосну доб малољетника без пратње могу се, уз његову сагласност, примијенити одговарајуће здравствене методе и прегледи с циљем утврђивања његове доби.

(6) Ако и након примјене метода из става (5) овог члана постоји сумња у старост малољетника, Министарство поступа као са малољетником док се не утврди да се ради о пунољетном лицу.

Члан 13.

(Спајање породице)

(1) Избјеглица има право на спајање са члановима породице наведеним у члану **2. (1 н)** овог закона који се налазе ван територије БиХ.

(2) Избјеглица подноси захтјев за спајање са породицом Министарству. Уз захтјев подноси расположиву документацију којом доказује породични однос. Ако избјеглица не поднесе материјални доказ о породичном односу, Министарство ће, при одлучивању о спајању породице, узети у обзир околности на основу којих се може процијенити постоји ли такав однос.

(3) Министарство доноси одлуку о захтјеву за спајање с породицом у року од девет мјесеци од дана подношења захтјева.

(4) Члановима породице којима је одобрено спајање са избјеглицом одобриће се избјеглички статус, након уласка у БиХ.

(5) Право на спајање породице немају чланови породице избјеглице код којих постоје разлози за искључење из члана 21. овог закона.

Члан 14.

(Одржавање породичног јединства избјеглице и странца под супсидијарном заштитом)

(1) Избјеглица и странац под супсидијарном заштитом имају право на одржавање породичног јединства на територији БиХ са члановима породице из члана **2. (1 н)** овог закона.

(2) На захтјев члана породице избјеглице или странца под супсидијарном заштитом који се налази на територији БиХ, одобриће се исти статус ако је породични однос постојао у земљи поријекла и подносилац захтјева не потпада под клаузуле искључења из члана 21. и 23. овог закона.

(3) Дијете избјеглице или странца под супсидијарном заштитом, рођено у БиХ, слиједи правни положај родитеља, о чему Министарство доноси одлуку.

Члан 15.
(Информисање)

- (1) Странци који искажу намјеру за подношење захтјева за азил, тражиоци азила, избјеглице, странци под супсидијарном и привременом заштитом имају право да на језику који разумију или за који се може основано претпоставити да разумију буду информисани о поступцима, правима и обавезама које, у складу с овим законом, произлазе из њиховог статуса.
- (2) Информације из става (1) овог члана могу бити предочене писмено, у форми летка, на језику који странац разумије или за који се основано може претпоставити да разумије.

Члан 16.
(Сарадња са УНХЦР-ом)

- (1) Надлежни органи БиХ сарађиваће са Канцеларијом Високог комесаријата Уједињених нација за избјеглице (у даљем тексту: УНХЦР) у складу са чланом 35. Конвенције о статусу избјеглица из 1951. године.
- (2) Тражиоцу азила, у свим фазама поступка, биће омогућена комуникација са УНХЦР-ом или другим организацијама које по питању азила могу дјеловати у име УНХЦР-а.
- (3) Министарство ће представнику УНХЦР-а омогућити:
- а) присуствовање регистрацији и интервјуу са тражиоцима азила, избјеглицама и странцима под супсидијарном заштитом, под условом да се странац с тим сагласи;
  - б) изношење запажања о појединачним захтјевима за азил, након обављеног поступка регистрације и интервјуа.
- (4) Министарство ће УНХЦР-у достављати статистичке податке о броју тражиоца азила, о броју и врстама донесених одлука по захтјевима за азил као и друге статистичке податке које затражи УНХЦР а који су неопходни за обављање надзорне функције над примјеном Конвенције о статусу избјеглица из 1951. године.

Члан 17.
(Заштита података)

- (1) У поступцима азила јавност је искључена. Информације до којих се у поступцима дође сматрају се повјерљивим. Информације о странцу који искаже намјеру за подношење захтјева за азил, тражиоцу азила, избјеглици или странцу под супсидијарном и привременом заштитом неће се одавати земљи поријекла или трећој страни без претходне сагласности лица на које се односе.
- (2) У току поступка неће се прикупљати информације од претпостављених починилаца прогона или тешке повреде уколико би на тај начин починиоци били обавијештени о чињеници да је захтјев поднио конкретан тражилац азила или да му је додијељен азил а што би угрозило физички интегритет или безбједност њега или чланова његове породице који живе у земљи поријекла.

(3) На сваку обраду, приступ и коришћење личних података о тражиоцу азила, избјеглици, странцу под супсидијарном или привременом заштитом примјењују се Закон о заштити личних података ("Службени гласник БиХ", бр. 49/06 и 7/11).

Члан 18.

(Провјера странца)

(1) Министарство врши провјеру странца који поднесе захтјев за азил у Централној бази података о странцима у смислу прикупљања чињеница које могу бити битне за поступак и доношење одлуке по захтјеву.

(2) Безбједносну провјеру за странца с циљем утврђивања разлога безбједности БиХ спроводи Обавјештајно-безбједносна агенција БиХ.

(3) У поступку доношења одлуке која се заснива на информацијама садржаним у документу са ознаком тајности, коју је одредио орган из става (2) овог члана или други надлежни орган, примјењиваће се Закон о заштити тајних података ("Службени гласник БиХ", бр. 54/04 и 12/09).

ГЛАВА II. ИЗБЈЕГЛИЧКИ СТАТУС И СТАТУС СУПСИДИЈАРНЕ ЗАШТИТЕ

Одјељак А. Услови за додјелу избјегличког статуса и статуса супсидијарне заштите

Члан 19.

(Избјеглички статус)

Избјеглички статус ће бити одобрен странцу који се због основаног страха од прогона због своје расе, вјере, националности, припадности одређеној друштвеној групи или политичког мишљења налази ван земље свог држављанства а не може или се због таквог страха не жели ставити под заштиту те земље, као и лицу без држављанства које се налази ван земље свог претходног уобичајеног мјеста боравка а не може се или се, због таквог страха, не жели вратити у ту државу.

Члан 20.

(Дјела прогона)

(1) Дјела која се сматрају прогоном у смислу члана 19. овог закона морају бити:

а) довољно озбиљна по својој природи или понављању да представљају озбиљно кршење основних људских права, посебно права која не могу бити ограничена према члану 15. став (2) Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода или

б) скуп различитих мјера, укључујући и кршење људских права, које посматрано у цјелини могу утицати на појединца на начин како је наведено у тачки а) овог става.

(2) Дјела прогона из става (1) овог члана, између осталог, могу бити:

а) физичко или психичко насиље, укључујући и сексуално насиље;

б) законске, административне, полицијске и/или судске мјере које су саме по себи дискриминацијске или се спроводе на дискриминацијски начин;

- ц) судски прогон или кажњавање које је несразмјерно или дискриминацијско;
  - д) ускраћивање права на судску заштиту што доводи до несразмјерних или дискриминацијских казни,
  - е) судски прогон или кажњавање ради одбијања обављања војне службе приликом сукоба, када би обављање војне службе укључивало кривична дјела или радње које потпадају под разлоге искључења наведене у члану 21. (1) а), б) и ц) овог закона,
  - ф) дјела која су по својој природи специфично везана за род или дјецу.
- (3) Дјела прогона или недостатак заштите од таквих дјела морају бити повезана са расом, вјером, националношћу, припадношћу одређеној друштвеној групи или политичким мишљењем.
- (4) Између разлога и дјела прогањања и/или непостојања заштите против тих дјела мора постојати повезаност.
- (5) Приликом процјене да ли тражилац основано страхује од прогањања, није важно да ли тражилац стварно посједује расне, вјерске, националне, друштвене или политичке карактеристике које изазивају прогањање ако му починилац прогањања приписује такве карактеристике.

Члан 21.

(Искључење из избјегличког статуса)

- (1) Изузетно од члана 19. овог закона, избјеглички статус неће се одобрити странцу ако постоје оправдани разлози због којих се може сматрати:
- а) да је починио, подстицао или на други начин учествовао у извршењу злочина против мира, ратног злочина или злочина против човјечности, утврђеног одредбама међународних аката;
  - б) да је починио, подстицао или на други начин учествовао у извршењу тешког неполитичког кривичног дјела прије него што је дошао у БиХ, укључујући и нарочито окрутна дјела чак и ако су почињена с наводним политичким циљем;
  - ц) да је починио, подстицао или на други начин учествовао у извршењу дјела која су у супротности с циљевима и принципима УН-а или
  - д) опасним по безбједност БиХ или је правоснажно осуђен за тешко кривично дјело и представља опасност по БиХ.
- (2) Избјеглички статус неће се одобрити странцу:
- а) који ужива помоћ и заштиту неког органа или агенције УН-а изузев УНХЦР-а;
  - б) којем надлежни органи БиХ признају иста права као држављанима БиХ.

Члан 22.

(Супсидијарна заштита)

- (1) Супсидијарна заштита се одобрава странцу који не испуњава услове за одобрење статуса избјеглице из члана 19. овог закона ако постоје озбиљни разлози за вјеровање да ће се повратком у земљу поријекла или земљу уобичајеног мјеста боравка суочити са стварним ризиком од тешке повреде људских права и основних слобода.

(2) Тешком повредом у смислу става (1) овог члана сматра се смртна казна или погубљење, мучење, нехумано или понижавајуће поступање или кажњавање, озбиљна и индивидуална пријетња животу или физичком интегритету цивила због општег насиља у ситуацијама међународног или унутрашњег оружаног сукоба.

Члан 23.

(Искључење из супсидијарне заштите)

Изузетно од члана 22. овог закона, супсидијарна заштита неће бити одобрена странцу ако постоје оправдани разлози због којих се може сматрати:

- а) да је починио, подстицао или на други начин учествовао у извршењу злочина против мира, ратног злочина или злочина против човјечности, утврђеног одредбама међународних аката;
- б) да је починио, подстицао или на други начин учествовао у извршењу тешког кривичног дјела;
- ц) да је починио, подстицао или на други начин учествовао у извршењу дјела која су у супротности с циљевима и принципима УН-а;
- д) опасним по безбједност БиХ;
- е) да је починио кривично дјело прије уласка у БиХ, ако је у БиХ прописана казна затвора за то дјело и ако је земљу поријекла напустио само ради избјегавања казне прописане у тој земљи.

Члан 24.

(Починиоци прогона или тешке повреде)

Починиоци прогона или тешке повреде, у смислу чл. 19. и 22. овог закона, могу бити:

- а) државни органи;
- б) странке или организације које контролишу државу или важан дио државног подручја;
- ц) недржавни субјекти, ако се докаже да држава или странке, односно организације које контролишу важан дио државног подручја, укључујући и међународне организације, нису у могућности или не желе да пруже заштиту од прогона или тешке повреде.

Члан 25.

(Субјекти заштите)

(1) Заштиту од прогона или тешке повреде, у смислу чл. 19. и 22. овог закона, у земљи поријекла могу пружити:

- а) државни органи;
- б) странке или организације укључујући и међународне организације које контролишу државу или важан дио државног подручја.

(2) Пружање заштите из става (1) овог члана представља предузимање одговарајућих мјера с циљем спречавања прогона, односно тешке повреде, што подразумијева постојање ефикасног правног система за откривање, процесуирање и кажњавање дјела

која чине прогон или тешку повреду и приступ тражиоца азила таквој заштити. Пружање заштите треба да буде ефикасно и трајног карактера.

Члан 26.
(Заштита унутар државе)

Заштита унутар државе представља заштиту у дијелу земље поријекла у односу на који не постоји основан страх од прогона или стваран ризик од тешке повреде. У току разматрања захтјева Министарство ће цијенити генералне околности у том дијелу земље поријекла, да ли је дато подручје доступно тражиоцу азила, да ли се с обзиром на личне околности тражиоца азила може очекивати да се настани у том дијелу земље.

Члан 27.
(Принцип *sur place*)

Основан страх од прогона или стварни ризик од тешке повреде може се заснивати и на:

- а) догађајима који су услиједили након што је тражилац азила напустио земљу поријекла;
- б) активностима тражиоца азила након што је напустио земљу поријекла, посебно ако се установи да представљају изражавање и наставак увјерења и оријентације које је имао у земљи поријекла.

Одјељак Б. Поступак по захтјеву за азил

Члан 28.
(Основни принципи)

(1) Министарство ће обезбиједити појединачно, објективно и непристрасно спровођење поступка за признавање, укидање и престанак избјегличког статуса и супсидијарне заштите као и поступка продужења супсидијарне заштите.

(2) Поступке из става (1) овог члана спроводе службена лица с одговарајућим знањем у области азила.

Члан 29.
(Гаранције у поступку)

(1) Током поступка тражиоцу азила ће бити омогућено:

- а) да буде информисан о условима и поступку додјеле избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите, правима и обавезама, посљедицама непоштовања обавеза или одбијања сарадње са надлежним органом;
- б) изношење свих околности на којима заснива свој захтјев за азил, приступ доказима и предлагање извођења појединих доказа;
- ц) да се поступак води на језику који разумије или за који се може основано претпоставити да га разумије;
- д) приступ бесплатној правној помоћи;

е) да поступак по захтјеву за азил води и да преводаца или тумач буде лице истог пола, ако за то постоје оправдани разлози и
ф) комуницирање са УНХЦР-ом.

(2) Тражиоцу азила може се ускратити приступ доказима ако би то подразумијевало откривање информација које би могле угрозити безбједност БиХ, безбједност извора информација и лица на која се информације односе или ако би било угрожено разматрање захтјева за азил.

(3) Министарство ће приоритетно поступати са тражиоцима азила којима је ограничено кретање а приоритетно и са посебном пажњом са малољетницима, малољетницима без пратње, самохраним родитељима са малољетном дјецом, лицима која су мучена, силована, извргнута другим облицима физичког или психичког насиља, трудницама, старијим лицима, болесним лицима и лицима са душевним сметњама и лицима са инвалидитетом.

Члан 30.

(Јединствени поступак по захтјеву за азил)

Министарство испитује основаност захтјева за азил у јединственом поступку тако што прво испитује услове за додјелу избјегличког статуса а ако нису испуњени услови за додјелу избјегличког статуса, испитује услове за додјелу супсидијарне заштите.

Члан 31.

(Исказивање намјере за подношење захтјева за азил)

(1) Намјеру за подношење захтјева за азил странац може исказати:

а) Граничној полицији БиХ, на граничном прелазу или

б) организационим јединицама Службе.

(2) Ако странац намјеру за подношење захтјева за азил исказе на неком од граничних прелаза, Гранична полиција БиХ одмах обавјештава мјесно надлежну организациону јединицу Службе која је обавезна да преузме странца.

(3) Гранична полиција БиХ или организациона јединица Службе којој је странац исказао намјеру за подношење захтјева за азил упознаје странца са поступком тражења азила и његовим правима и обавезама.

Члан 32.

(Потврда о исказаној намјери)

(1) Странцу који исказе намјеру за подношење захтјева за азил организациона јединица Службе издаје потврду о исказаној намјери, којом одређује правац кретања и рок који је потребан за долазак у Министарство ради личног подношења захтјева за азил.

(2) Потврда садржи податке о лицу које је исказало намјеру за подношење захтјева за азил и члановима породице у пратњи. Потврда се сматра правом на останак у БиХ, за вријеме њеног трајања.

(3) Организациона јединица Службе одмах по исказивању намјере Министарству доставља примјерак потврде о исказаној намјери са копијама личних и других докумената странца који је исказао намјеру, релевантних за поступак по захтјеву за азил. Организациона јединица Службе дужна је да оригинални примјерак потврде са документацијом прикупљеном током поступка исказивања намјере достави Министарству најкасније у року од три дана од дана исказивања намјере.

(4) Рок ваљаности потврде о исказаној намјери за подношење захтјева за азил не може бити дужи од осам дана.

(5) Изузетно од става (4) овог члана, у случају великог броја истовремено исказаних намјера за подношење захтјева за азил, рок ваљаности потврде о исказаној намјери може бити 14 дана.

Члан 33.

(Поступак са странцима који се налазе у имиграционом центру, притвору, затвору или установи за смјештај жртава трговине људима)

(1) Странац који се налази у имиграционом центру, притвору, затвору или установи за смјештај жртава трговине људима намјеру за подношење захтјева за азил исказује путем мјесно надлежне организационе јединице Службе, која поступа на начин прописан чланом 32. овог закона.

(2) У ситуацијама наведеним у ставу (1) овог члана, Министарство поступак за примања захтјева за азил и регистрацију странца спроводи у установи у којој се странац налази, у року одређеном потврдом о исказаној намјери за подношење захтјева за азил.

Члан 34.

(Смјештај у центар)

(1) Центар за прихват и смјештај тражиоца азила, основан у оквиру Министарства, представља специјализовану установу намијењену за прихват и смјештај тражиоца азила у БиХ.

(2) Странац који је исказао намјеру за подношење захтјева за азил има право на смјештај у центар из става 1. овог члана. Изузетно, у ванредним околностима повећаног броја захтјева за азил, прихват и смјештај тражиоца азила може се обезбиједити у приватним кућама, становима, хотелима или другим просторијама прилагођеним за ту намјену.

(3) Ако је странцу који је исказао намјеру да поднесе захтјев за азил у БиХ потребан смјештај, организациона јединица Службе о томе обавјештава Министарство, које обезбјеђује прихват и смјештај. Организациона јединица Службе којој је намјера исказана превешће подносиоца исказане намјере до центра за прихват и смјештај тражиоца азила, ако то оцијени потребним.

(4) Лицима којима је пружен смјештај Министарство обезбјеђује заштиту њиховог породичног живота, могућност комуникације са сродницима, правним савјетницима, представницима УНХЦР-а и невладиним организацијама.

(5) Министарство ће посветити посебну пажњу спречавању насилног понашања у просторима за прихват и смјештај странаца који затраже азил.

(6) Лица која руководе радом и која су запослена у центру адекватно ће се обучавати за рад у специфичним и посебним условима рада са странцима и рањивим категоријама из члана 29. (3) овог закона.

Члан 35.

(Подношење захтјева за азил)

(1) Странац је дужан да у року одређеном потврдом поднесе захтјева за азил Министарству. Пунољетни странац захтјев за азил подноси лично, док за малољетног странца захтјев подноси законски заступник односно старатељ. Захтјев за азил може поднијети лично и малољетник старији од 16 година, ако је у браку или ванбрачној заједници.

(2) Изузетно, ако странац без оправданих разлога не поднесе захтјев за азил у року одређеном потврдом, сматраће се да је одустао од исказане намјере, о чему ће Министарство обавијестити Службу. У даљим поступцима на њега се примјењује закон којим се регулише област кретања и боравка странаца.

Члан 36.

(Регистрација тражиоца азила)

(1) Након запримања захтјев за азил странац се региструје. Поступак регистрације обухвата сљедеће радње:

а) попуњавање обрасца за регистрацију;

б) узимање отисака десет прстију и потписа;

ц) фотографисање и

д) копирање личних и других документа релевантних за вођење поступка.

(2) Образац за регистрацију попуњава се за сваког пунољетног тражиоца азила и малољетног тражиоца азила старијег од 16 година, ако је у браку или ванбрачној заједници. За малољетног тражиоца азила без пратње, старијег од 14 година, образац за регистрацију се попуњава уз сагласност старатеља.

(3) Од малољетног тражиоца азила без пратње, млађег од 14 година, Министарство узима изјаву о разлозима напуштања земље поријекла која је прилагођена његовом узрасту и психичкој зрелости.

(4) Пунољетним тражиоцима азила као и малољетним тражиоцима азила, старијим од 14 година, узимају се отисци прстију. Сви тражиоци азила се, без обзира на старосну доб, фотографишу.

(5) Поступку регистрације осим тражиоца азила и службеног лица Министарства могу присуствовати:

а) законски заступник, односно старатељ;

б) пуномоћник;

ц) преводилац односно тумач, ако је потребан;

д) представник УНХЦР-а.

Члан 37.

(Одузимање путних исправа)

- (1) Након обављене регистрације Министарство тражиоцу азила одузима путне исправе које може користити за прелазак државне границе, уз издавање потврде о одузимању путних исправа.
- (2) Одузете путне исправе задржавају се у Министарству и враћају тражиоцу азила по коначности одлука из члана 41. (1) а), е) и ф) овог закона или правоснажности одлука из члана 41. (1) б) и ц) овог закона.
- (3) Када је по захтјеву за азил донесена правоснажна одлука из члана 41. (1) д) овог закона, Министарство одузету путну исправу предаје Служби.

Члан 38.

(Пријава боравишта, пребивалишта и промјене адресе становања)

- (1) За странца који је исказао намјеру подношења захтјева за азил, а смјештен је у центар за прихват и смјештај тражиоца азила, службено лице центра пријављује боравак надлежној организационој јединици Службе или полицијској управи /станици, у року од три дана од дана прихвата и смјештаја лица.
- (2) Странац који је исказао намјеру подношења захтјева за азил, а смјештен је на приватној адреси, дужан је да пријави боравак надлежној организационој јединици Службе или полицијској управи/станици у року од три дана од дана исказане намјере а прије подношења захтјева за азил.
- (3) Избјеглица је дужна да пријави пребивалиште надлежној организационој јединици Службе или полицијској управи/станици, у року од осам дана од дана стицања статуса. У случају промјене адресе становања, избјеглица је дужна да пријави ту промјену надлежној организационој јединици Службе или полицијској управи/станици, у року од осам дана од дана промјене адресе становања.
- (4) Тражиоци азила и странци под супсидијарном заштитом дужни су да пријаве промјену адресе становања надлежној организационој јединици Службе или полицијској управи/станици у року од три дана од промјене адресе становања.

Члан 39.

(Интервју)

- (1) Министарство ће након регистрације обавити, појединачно, са свим пунољетним тражиоцима азила један или више интервјуа.
- (2) Изузетно од става (1) овог члана интервју се може обавити и са малољетником старијим од 16 година, ако је у браку или ванбрачној заједници, као и са малољетником без пратње. Министарство ће приликом интервјуа малољетника водити рачуна о његовом узрасту, нивоу интелектуалног развоја и могућностима да схвати значај поступка.
- (3) Интервјуу осим тражиоца азила и службеног лица Министарства могу присуствовати:

- а) законски заступник, односно старатељ;
- б) пуномоћник;
- ц) преводилац односно тумач, ако је потребан;
- д) представник УНХЦР-а.

(4) Тражиоцу азила ће се омогућити да изнесе све чињенице и околности релевантне за доношење одлуке по захтјеву за азил.

(5) Службено лице Министарства упозориће тражиоца азила да је дужан да говори истину, да изнесе све околности и чињенице на којима заснива захтјев и да приложи све расположиве доказе.

(6) Тражилац азила и његов пуномоћник имају приступ записнику са обављеног интервјуа.

Члан 40.

(Процјена чињеница и околности)

(1) Приликом доношења одлуке по захтјеву за азил узимају се у обзир:

- а) чињенице које се односе на земљу поријекла у вријеме доношења одлуке по захтјеву, укључујући законе и прописе те земље као и начин на који се они примјењују;
- б) релевантне изјаве и докази које изнесе тражилац азила укључујући и информацију о томе да ли је тражилац био или може бити изложен прогону или тешкој повреди;
- ц) положај и личне околности тражиоца азила, укључујући пол и старосну доб, како би се на основу личних околности тражиоца азила процијенило представљају ли поступци и дјела којима је био или би могао бити изложен прогон или тешку повреду;
- д) може ли тражилац азила добити ефикасну заштиту у другом дијелу земље поријекла у којем не би имао основани страх од прогона нити би био изложен стварном ризику трпљења тешке повреде;
- е) може ли тражилац азила добити заштиту земље у којој би могао доказати држављанство;
- ф) друге чињенице које могу бити релевантне за доношење одлуке.

(2) Министарство ће при утврђивању чињеница и околности из става (1) овог члана узети у обзир:

- а) податке и изјаву из захтјева и регистрационог обрасца;
- б) исказ тражиоца азила дат на интервјуу;
- ц) доказе и документацију коју поднесе тражилац азила;
- д) доказе добијене од других надлежних органа;
- е) опште и специфичне информације о земљи поријекла, добијене из различитих и поузданих извора.

(3) Одлука Министарства неће зависити од подношења материјалних доказа од тражиоца азила уколико је током поступка тражилац азила поднио доказе којима располаже и дао прихватљиво образложење за недостатак других доказа, ако су његове изјаве досљедне и прихватљиве и нису у супротности са доступним општим и посебним информацијама о земљи поријекла релевантним за његов случај и ако је утврђена општа вјеродостојност захтјева.

Члан 41.

(Одлуке по захтјеву за азил)

- (1) По захтјеву за азил Министарство доноси одлуку којом се тражиоцу азила:
- а) усваја захтјев и признаје статус избјеглице;
  - б) усваја захтјев и признаје статус супсидијарне заштите;
  - ц) одбија захтјев и одређује рок за добровољно напуштање БиХ;
  - д) одбија захтјев и утврђује да не може бити удаљен из БиХ из разлога прописаних принципом забране враћања из члана 6. (2) овог закона;
  - е) поступак по захтјеву за азил обуставља и одређује рок за добровољно напуштање БиХ или
  - ф) одбацује захтјев за азил и одређује рок за добровољно напуштање БиХ.
- (2) Министарство у форми рјешења доноси одлуке из става (1) а), б), ц) и д) овог члана а у форми закључка доноси одлуке из става (1) е) и ф) овог члана.

Члан 42.

(Рокови за доношење одлуке)

- (1) Министарство ће одлуку по захтјеву за азил, у редовном поступку, донијети у року од шест мјесеци од дана подношења захтјева.
- (2) Изузетно од става (1) овог члана, Министарство ће одлуку по захтјеву за азил донијети у року од 18 мјесеци ако:
- а) је утврђивање чињеница на којима се захтјев за азил заснива отежано;
  - б) велики број странаца поднесе захтјев за азил у одређеном периоду;
  - ц) се кашњење може приписати пропустима тражиоца азила у смислу испуњавања обавеза из члана 40. (3) овог закона, као и других објективних разлога.
- (3) Министарство ће одлуку по захтјеву за азил донијети у року од 30 дана ако постоје основи за одбијање захтјева у убрзаном поступку из члана 45. овог закона.
- (4) Ако захтјев за азил не буде ријешен у року из става (1) овог члана, Министарство о томе обавјештава тражиоца азила.

Члан 43.

(Признавање избјегличког статуса и статуса супсидијарне заштите)

- (1) Министарство тражиоцу азила признаје статус избјеглице када у поступку по захтјеву за азил утврди да тражилац азила испуњава услове из члана 19. овог закона.
- (2) Министарство тражиоцу азила признаје статус супсидијарне заштите када у поступку по захтјеву за азил утврди да тражилац азила не испуњава услове из члана 19. али испуњава услове из члана 22. овог закона. Супсидијарна заштита у БиХ се одобрава на рок од годину дана, може се продужити на захтјев странца док трају услови због којих је супсидијарна заштита призната. Супсидијарна заштита се продужава на двије године.
- (3) Странац којем је призната супсидијарна заштита захтјев за њено продужење подноси Министарству најкасније 60 дана прије истека претходног одобрења. У

поступку по захтјеву за продужење супсидијарне заштите Министарство може саслушати странца којем је призната супсидијарна заштита. Супсидијарна заштита престаје да важи истеком рока на који је одобрена ако странац не поднесе захтјев за њено продужење.

(4) По захтјеву за продужење супсидијарне заштите Министарство може донијети рјешење којим продужава супсидијарну заштиту или одбија захтјев.

(5) Рјешење Министарства о продужењу супсидијарне заштите је коначно и извршно. Странац којем је продужена супсидијарна заштита остварује права из члана 78. овог закона доношењем рјешења о продужењу.

(6) Рјешење Министарства о одбијању захтјева за продужење супсидијарне заштите је коначно. Против овог рјешења странац може поднијети тужбу Суду БиХ у року од 15 дана од дана пријема одлуке. Тужба одгађа извршење рјешења.

Члан 44.

(Одбијање захтјева за азил у редовном поступку)

(1) Министарство одбија захтјев за азил када у поступку по захтјеву за азил утврди да тражилац азила не испуњава услове из чл. 19. и 22. овог закона, поступајући у роковима из члана 42. (1) и (2) овог закона.

(2) Министарство при доношењу одлуке по захтјеву за азил, у редовном поступку, одлуку може засновати на разлозима наведеним у члану 45. (1) овог закона.

Члан 45.

(Одбијање захтјева за азил у убрзаном поступку)

(1) Министарство одбија захтјев за азил у убрзаном поступку у року из члана 42. (3) ако:

а) је тражилац азила изнио информације које нису значајне или су минимално значајне за признавање избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите;

б) је тражилац азила довео у заблуду Министарство подношењем нетачних информација или невјеродостојних докумената или је прећутао важне информације или уништио, отуђио односно прикрио документе за утврђивање свог идентитета и/или држављанства;

ц) је тражилац азила дао очигледно недоследне и контрадикторне, немогуће или мало вјероватне изјаве које су у супротности са информацијама о земљи поријекла;

д) је тражилац азила захтјев за азил поднио како би одгодио или онемогућио извршење одлуке о протјеривању или екстрадицији;

е) је тражилац азила незаконито ушао на територију БиХ или продужио свој боравак на територији БиХ а није се без одгађања пријавио надлежним органима и поднио захтјев за азил;

ф) се тражилац азила може из основаних разлога сматрати опасним за безбједност БиХ или јавни ред или ако је био присилно протјеран због безбједности БиХ или јавног реда;

г) тражилац азила долази из сигурне земље поријекла а није доказао да та земља за њега није сигурна.

(2) Убрзани поступак се не може примјенјивати у случају малољетника без пратње. Изузетно, на малољетника без пратње може се примијенити став (1) ф) и г) овог члана, ако малољетник има пуномоћника.

(3) Тражиоцу азила ће се и поред постојања околности из става 1. овог члана омогућити да докаже да испуњава услове из члана 19. и 22. овог закона.

Члан 46.

(Забрана враћања у случају одбијања захтјева и укидања статуса)

(1) Министарство доставља препоруку Служби о забрани враћања странца, из разлога прописаних чланом 6. (2) овог закона, када одлуке из чл. 41. (1) д) и 54. (2) овог закона постану правоснажне.

(2) Служба странцу из става (1) овог члана издаје потврду о останку у БиХ на период до годину дана, уз могућност продужења. Потврда о останку продужава се на захтјев странца, уз препоруку Министарства. Захтјев за продужење странац доставља Служби најкасније у року од два мјесеца, прије истека периода на који му је дозвољен останак у БиХ.

(3) Министарство, на захтјев Службе, доставља препоруку о продужењу потврде о останку странца, све док постоје разлози због којих су донесене одлуке из чл. 41. (1) д) и 54. (2) овог закона

(4) Када утврди да су престали разлози због којих су донесене одлуке из чл. 41. (1) д) и 54. (2) овог закона, Министарство доноси рјешење којим утврђује престанак разлога забране враћања и одређује странцу рок за добровољно напуштање територије БиХ.

(5) Рјешење из става 4. овог члана је коначно. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од осам дана од дана пријема рјешења. Тужба одгађа извршење рјешења. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 30 дана од дана пријема тужбе.

Члан 47.

(Обустављање поступка)

Осим случајева предвиђених Законом о управном поступку, поступак по захтјеву за азил се обуставља закључком ако:

а) се у поступку утврди да је тражилац азила држављанин БиХ;

б) током поступка тражилац азила не сарађује са Министарством;

ц) тражилац азила у току поступка напусти територију БиХ;

д) се тражилац азила не одазове на позив за саслушање а своје одсуство не оправда;

е) тражилац азила не борави на посљедњој пријављеној адреси а надлежни орган није обавијестио о промјени адресе, у року прописаном чланом 38. (4) овог закона.

Члан 48.
(Одбацивање захтјева за азил)

Министарство ће одбацивати захтјев за азил закључком:

- а) ако је ранији захтјев за азил у БиХ био одбијен а тражилац азила није приложио доказе да су се околности на којима је засновао претходни захтјев битно промијениле;
- б) ако тражилац азила долази из сигурне треће земље а није доказао да та земља за њега није сигурна;
- ц) ако је тражиоцу азила заштиту признала друга земља и у могућности је да се врати у ту земљу и користи заштиту у складу са чланом 50. овог закона.

Члан 49.
(Сигурна земља поријекла и сигурна трећа земља)

(1) Сигурна земља поријекла је земља у којој је тражилац азила боравио као држављанин те земље или у којој је као лице без држављанства имао посљедње уобичајено мјесто боравка, ако је у њој сигуран од прогона у смислу члана 20. овог закона и тешке повреде у смислу члана 22. овог закона. Приликом оцјењивања да ли се једна земља може сматрати сигурном земљом поријекла треба узети у обзир законодавство земље, начин на који се примјењује, поштовање права и слобода из Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, поштовање принципа забрање враћања и постојање система ефикасних правних лијекова против кршења тих права и слобода.

(2) Сигурна трећа земља је земља у којој је тражилац азила боравио прије доласка у БиХ под условима да у њој нема прогона у смислу члана 20. овог закона и тешке повреде у смислу члана 22. овог закона, да се у њој поштује принцип забране враћања, да се у ту земљу може легално вратити и да му је омогућен приступ поступку азила који ће бити разматран у складу са важећим прописима.

(3) Одлуку о томе које се земље сматрају сигурним земљама поријекла и сигурним трећим земљама доноси Савјет министара БиХ на приједлог Министарства, уз прибављено мишљење Министарства иностраних послова БиХ (у даљем тексту: МИПБиХ) и Министарства правде БиХ. Оцјена о томе да ли је нека земља сигурна земља поријекла или сигурна трећа земља заснива се на информацијама добијеним из различитих и поузданих извора.

(4) Министарство прати стање у сигурним земљама поријекла и сигурним трећим земљама и предлаже ревидирање одлуке о сигурним земљама поријекла и сигурним трећим земљама.

Члан 50.
(Прва земља азила)

Првом земљом азила сматра се држава у којој:

- а) је тражиоцу азила признат статус избјеглице и још увијек може користити ту заштиту или

б) тражилац азила ужива другу врсту заштите која укључује заштиту од присилног удаљења или враћања и још увијек може користити ту заштиту.

Члан 51.
(Правни лијек)

(1) Рјешење из члана 41. (1) а) овог закона, којим је одобрен избјеглички статус, коначно је. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од 15 дана од дана пријема рјешења. Тужба не одгађа извршење рјешења. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 45 дана од дана пријема тужбе.

(2) Рјешење из члана 41. (1) б) овог закона, којим је одобрена супсидијарна заштита, коначно је. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од 15 дана од дана пријема рјешења. Тужба одгађа извршење рјешења. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 45 дана од дана пријема тужбе.

(3) Рјешење којим је захтјев за азил одбијен у складу са чланом 41. (1) ц) а у вези са чланом 44. овог закона је коначно. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од 15 дана од дана пријема рјешења. Тужба одгађа извршење рјешења. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 45 дана од дана пријема тужбе.

(4) Рјешење којим је захтјев за азил одбијен, у складу са чланом 41. (1) ц) а у вези са чланом 45. овог закона, коначно је. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од осам дана од дана пријема рјешења. Тужба одгађа извршење рјешења. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 30 дана од дана пријема тужбе.

(5) Рјешење којим је одбијен захтјев за азил, у складу са чланом 41. (1) д) овог закона, коначно је. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од 15 дана од дана пријема рјешења. Тужба одгађа извршење рјешења. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 45 дана од дана пријема тужбе.

(6) Закључак којим је обустављен поступак по захтјеву за азил, у складу са чланом 41. (1) е) овог закона, коначан је. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од осам дана од дана достављања закључка. Тужба не одгађа извршење закључка. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 30 дана од дана пријема тужбе.

(7) Закључак којим је одбачен захтјев за азил, у складу са чланом 41. (1) ф) овог закона, коначан је. Против овог закључка се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од осам дана од дана доставе закључка. Тужба не одгађа извршење закључка. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 30 дана од дана пријема тужбе.

Одјељак Ц. Престанак и укидање азила

Члан 52.
(Престанак избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите)

(1) Министарство доноси одлуку о престанку избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите у БиХ у сљедећим случајевима:

- а) ако избјеглица или странац под супсидијарном заштитом добровољно поново ужива заштиту земље чији је држављанин;
- б) ако је избјеглица или странац под супсидијарном заштитом, након што је изгубио држављанство неке друге земље, добровољно поново стекао држављанство те земље;
- ц) ако је избјеглица или странац под супсидијарном заштитом стекао ново држављанство и ужива заштиту земље чије је држављанство стекао;
- д) ако се избјеглица или странац под супсидијарном заштитом добровољно вратио ради настањења у земљу коју је напустио и изван које је живио из страха од прогона или тешке повреде;
- е) ако избјеглица или странац под супсидијарном заштитом усљед престанка околности на основу којих му је признат статус не може и даље одбијати уживање заштите земље чији је држављанин или у којој је имао уобичајено мјесто боравка;
- ф) када су околности које су довеле до признавања статуса престале да постоје или су се промијениле у толикој мјери да заштита више није потребна;
- г) ако је избјеглица или странац под супсидијарном заштитом стекао држављанство БиХ;
- х) ако се избјеглица или странац под супсидијарном заштитом изричито одрекао статуса;
- и) ако избјеглица или странац под супсидијарном заштитом борави ван БиХ дуже од шест мјесеци у континуитету а о томе није обавијестио Министарство и
- ј) смрћу странца.

(2) Министарство ће приликом оцјене услова из става (1) д), е) и ф) овог члана размотрити да ли је промјена околности на основу којих је додијељена заштита значајна и трајног карактера.

Члан 53.

(Укидање избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите)

Министарство доноси одлуку о укидању избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите у БиХ у случајевима када се установи:

- а) да постоји неки од разлога за искључење из чл. 21. и 23. овог закона,
- б) да је погрешно изношење или изостављање чињеница, укључујући и коришћење фалсификованих докумената довело до признања статуса.

Члан 54.

(Поступак престанка или укидања избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите)

(1) Рјешење о престанку или укидању избјегличког статуса или статуса супсидијарне заштите доноси Министарство по службеној дужности или на захтјев странке.

(2) Ако је рјешење из става (1) овог члана донесено на основу члана 53. (1) а), а у поступку се утврди да странац не може бити враћен из разлога прописаних чланом 6.

(2) овог закона, Министарство, по правоснажности рјешења, Служби доставља препоруку о забрани ваћања странца.

(3) Рјешење из става (1) овог члана је коначно. Против њега се може покренути управни спор пред Судом БиХ, у року од 15 дана од дана пријема рјешења. Тужба одгађа извршење рјешења. Суд БиХ одлуку по тужби доноси у року од 45 дана од дана пријема тужбе.

(4) Странац не може бити присилно удаљен из БиХ прије правоснажности одлуке из става (1) овог члана.

(5) У поступку престанка или укидања статуса избјеглици или странцу под супсидијарном заштитом ће се омогућити да се писменим или усменим путем изјасни о разлозима због којих статус не би требало да му престане односно да буде укинут. Министарство, приликом доношења одлуке о престанку или укидању статуса избјеглице или супсидијарне заштите, узима у обзир опште и специфичне информације о земљи поријекла добијене из различитих и поузданих извора.

(6) Изузетно од става (4) овог члана, уколико постоје разлози из члана 52. (1) г), х), и) и ј) овог закона, Министарство одлуку о укидању или престанку статуса може донијети без изјашњења избјеглице или лица под супсидијарном заштитом.

(7) У поступку престанка или укидања избјегличког статуса и статуса супсидијарне заштите избјеглица и странац под супсидијарном заштитом имају приступ бесплатној правној помоћи.

Члан 55.

(Достављање одлука)

(1) Одлуке из чл. 41, 43. (5) и (6) и 54. (1) овог закона достављају се пуномоћнику. Уколико странац нема пуномоћника, одлуке се достављају странцу лично.

(2) Странцу који нема пуномоћника и не борави на пријављеној адреси а надлежни орган није обавијестио о промјени адресе становања достава одлука врши се путем огласне табле Министарства.

(3) Министарство по коначности одлуке из чл. 41. (1) а) и 43. (5) и правоснажности одлука из чл. 41. (1) б) и 43. (6) и 54. (1) овог закона обавјештава Министарство за људска права и избјеглице БиХ о донесеним одлукама.

(4) Министарство по коначности одлука из чл. 41. (1) а), е) и ф) и 43. (5) и правоснажности одлука из члана 41. (1) б), ц) и д) и 41. (6) овог закона обавјештава Службу о донесеним одлукама.

(5) Министарство по правоснажности одлука из чл. 41. (1) д) и 54. (2) Служби доставља препоруку о забрани враћања странца, из разлога прописаних чланом 6.(2) овог закона.

Члан 56.

(Примјена закона којим се регулише област кретања и боравка странаца)

У случају када је Министарство донијело коначну одлуку из члана 41. (1) е) и ф) или правоснажну одлуку из чл. 41. (1) ц), 43. (6) и 54. (1) на странца се примјењује закон којим се регулише област кретања и боравка странаца, уколико територију БиХ не напусти у року одређеном одлуком.

ГЛАВА III. ПРИВРЕМЕНА ЗАШТИТА

Члан 57.

(Привремена заштита)

(1) Савјет министара, на приједлог Министарства, у случају масовног прилива странаца којима је потребна заштита, доноси одлуку којом се обезбјеђује привремена заштита тих лица. Министарство приликом сачињавања приједлога одлуке којом се обезбјеђује привремена заштита обавља консултације са УНХЦР-ом и осталим релевантним међународним организацијама у БиХ.

(2) Одлуком из става (1) овог члана Савјет министара БиХ одредиће институције које ће бити надлежне да странцима под привременом заштитом у БиХ обезбиједе приступ правима из члана 62. (1) овог закона.

(3) Узимајући у обзир економске и друге могућности БиХ, те разлоге очувања јавног поретка, јавног реда и мира или безбједности БиХ, Савјет министара БиХ одређује број лица којима ће бити пружена привремена заштита те разлоге због којих се тај број може повећати до измјене одлуке.

Члан 58.

(Одобравање привремене заштите)

Привремена заштита одобрава се:

а) странцима који масовно долазе у БиХ а који су напустили своју земљу поријекла и не могу се у њу вратити због оружаног сукоба или систематског и општег кршења људских права;

б) странцима који су у вријеме настанка околности из тачке а) овог члана боравили у БиХ а враћање у земљу поријекла им је привремено онемогућено због настанка тих околности.

Члан 59.

(Надлежност за одобравање и вријеме трајања привремене заштите)

(1) На основу одлуке Савјет министара БиХ из члана 57. овог закона, Министарство одобрава привремену заштиту на период од годину дана уз могућност њеног аутоматског продужења два пута на период од шест мјесеци.

(2) Након истека периода из става (1) овог члана, Савјет министара БиХ одлуком може продужити привремену заштиту још годину дана, уколико и даље постоје разлози због којих је одобрена привремена заштита.

Члан 60.

(Разлози неодобравања привремене заштите)

Привремена заштита неће се одобрити странцу ако:

а) постоје разлози за искључење из члана 21. овог закона;

- б) има избјеглички статус или статус супсидијарне заштите или је странац с одобреним привременим или сталним боравком у БиХ;
- ц) у трећој земљи ужива заштиту, има држављанство или регулисан боравак.

Члан 61.

(Престанак привремене заштите)

- (1) Странцу престаје привремена заштита протеком периода на који је одобрена.
- (2) Изузетно од става (1) овог члана Савјет министара БиХ, током периода на који је одобрена привремена заштита, може донијети одлуку о престанку привремене заштите ако су престале да постоје околности на основу којих је одобрена.
- (3) Престанак привремене заштите не утиче на право странца да поднесе захтјев за азил.

Члан 62.

(Права и обавезе странца под привременом заштитом)

- (1) Странац под привременом заштитом у БиХ има право на:
- а) боравак;
  - б) основне услове за живот и смјештај,
  - ц) идентификациони документ;
  - д) примарну здравствену заштиту;
  - е) основно и средње образовање;
  - ф) бесплатну правну помоћ;
  - г) приступ тржишту рада;
  - х) спајање са породицом;
  - и) старатеља, ако је странац под привременом заштитом малољетник без пратње или пословно неспособно лице.
- (2) Обавезе прописане чланом 79. овог закона се на одговарајући начин примјењују на странце којима је одобрена привремена заштита.

Члан 63.

(Спајање странца под привременом заштитом са породицом)

- (1) Странац под привременом заштитом има право на спајање са члановима породице из члана 2. (1) н овог закона који се налазе ван територије БиХ.
- (2) Члановима породице који остварују право на спајање са странцем под привременом заштитом одобрите се статус привремене заштите под условом да је породични однос постојао у земљи поријекла и да не потпадају под клаузуле искључења из члана 21. овог закона.
- (3) Дијете странца под привременом заштитом рођено на подручју БиХ слиједи правни положај законског заступника.

Члан 64.

(Коришћење права привремене заштите)

(1) Странац под привременом заштитом може поднијети захтјев за азил. Током поступка по захтјеву за азил странац користи права из привремене заштите.

(2) Ако након спроведеног поступка по захтјеву за азил није признат избјеглички статус нити статус супсидијарне заштите, странцу који испуњава услове за привремену заштиту или је већ под привременом заштитом омогућиће се привремена заштита током остатка времена док заштита траје.

Члан 65.

(Подзаконски пропис о техничким питањима привремене заштите)

Министарство ће, по потреби, подзаконским прописима детаљније регулисати питања уређена овом главом, након прибављеног мишљења Министарства за људска права и избјеглице БиХ и Министарства цивилних послова БиХ.

ГЛАВА IV. ОГРАНИЧЕЊЕ КРЕТАЊА

Члан 66.

(Разлози и начин ограничења кретања)

(1) Тражиоцу азила кретање се може привремено ограничити:

- а) забраном кретања изван имиграционог центра, који се оснива у складу са законом којим се регулише област кретања и боравка странаца;
- б) забраном кретања изван одређеног мјеста.

(2) Тражиоцу азила ће се ограничити кретање забраном кретања изван имиграционог центра уколико му је изречена мјера протјеривања и представља опасност по безбједност БиХ.

(3) Тражиоцу азила се може ограничити кретање забраном кретања изван имиграционог центра или одређеног мјеста ако је:

- а) изречена мјера протјеривања и није утврђен идентитет тражиоца азила;
- б) изречена мјера протјеривања а постоје основи сумње да се ради о захтјеву из члана 45. (1) овог закона;
- ц) изречена мјера протјеривања.

(4) Тражиоцу азила се може ограничити кретање забраном кретања изван одређеног мјеста ако:

- а) није утврђен идентитет тражиоца азила;
- б) постоје основи сумње да се ради о захтјеву из члана 45. (1) овог закона.

(5) Министарство ће одлуку о ограничењу кретања донијети цијенећи индивидуалне околности сваког појединачног случаја и водећи рачуна о нужности и размјерности изречене мјере и разлога за ограничење.

(6) Уколико је тражиоцу азила кретање привремено ограничено, Министарство обавјештава Службу. Тражилац азила којем је ограничено кретање забраном кретања изван одређеног мјеста у обавези је да се, за вријеме трајања изречене мјере, јавља

надлежној организационој јединици Службе или полицијској управи/станици, на начин који одреди Министарство.

(7) Малољетном тражиоцу азила се ограничава кретање забраном кретања изван имиграционог центра само у крајњем случају и након што Министарство утврди да се друге мјере не могу примијенити. Такво ограничење траје што је могуће краће и Министарство ће у најкраћем року малољетника смјестити на адекватан начин.

Члан 67.

(Рјешење о привременом ограничењу кретања и правни лијек)

(1) Министарство доноси рјешење о привременом ограничењу кретања тражиоца азила у којем се наводе разлози, начин и вријеме у којем трају изречене мјере ограничења кретања.

(2) Кретање тражиоца азила може се привремено ограничити на период до 90 дана. Ако околности због којих је мјера ограничења изречена још увијек трају, мјера ограничења кретања се може продужавати на период до 90 дана. Тражиоцу азила кретање може бити привремено ограничено укупно 180 дана.

(3) Рјешење о привременом ограничењу кретања извршава се уручењем рјешења тражиоцу азила.

(4) Против рјешења о привременом ограничењу кретања тражилац азила може тужбом покренути управни спор пред Судом БиХ. Тужба се подноси у року од осам дана од дана пријема рјешења. Тужба не одгађа извршење рјешења.

(5) Суд БиХ је дужан да ове предмете сматра хитним и одлуку по тужби донесе у року од осам дана од дана пријема тужбе. Када је тражиоцу азила кретање ограничено у имиграционом центру, Суд БиХ ће, у управном спору, саслушати тражиоца азила.

(6) Ако је странцу, прије исказивања намјере за подношење захтјева за азил, одређен надзор у складу са прописима о кретању и боравку странаца, исказивање намјере не утиче на извршење и ток надзора.

Члан 68.

(Прикупљање доказа у поступку ограничења кретања)

(1) Одлуку о привременом ограничењу кретања тражиоца азила, из безбједносних разлога, Министарство доноси на основу доказа достављених од надлежног органа из члана 18. (2) овог закона.

(2) Министарство утврђује постојање разлога за привремено органичење кретања тражиоца азила, из разлога прописаних чланом 66. (3) и (4) овог закона.

ГЛАВА V. ИДЕНТИФИКАЦИОНИ ДОКУМЕНТИ

Члан 69.

(Картон тражиоца азила)

- (1) Министарство ће тражиоцу азила и лицима у пратњи, који су обухваћени захтјевом за азил, издати картон тражиоца азила најкасније у року од три дана од обављања поступака из чл. 35. и 36. овог закона.
- (2) Картоном тражиоца азила не потврђује се нужно идентитет тражиоца азила.
- (3) Тражилац азила картоном доказује право боравка на територији БиХ док се о његовом захтјеву не донесе коначна одлука из члана 41. (1) а), е) и ф) или правоснажна одлука из члана 41. (1) б), ц) и д) овог закона те остварује права прописана чланом 76. овог закона.
- (4) Картон тражиоца азила издаје се на рок до три мјесеца уз могућност продужења. Ако тражилац азила није смјештен у центар за прихват и смјештај тражиоца азила, рок важења картона продужава организациона јединица Службе, уз претходно прибављену сагласност Министарства. Захтјев за продужење картона Служби подноси тражилац азила, најкасније 15 дана прије истека претходног рока важења.
- (5) Ако је тражиоцу азила ограничено кретање, у складу са чланом 67. овог закона, чињеница ограничења кретања се евидентира на картону тражиоца азила.
- (6) Картон тражиоца азила не може се користити за прелазак државне границе.
- (7) Ако се тражилац азила налази у имиграционом центру, притвору, затвору или центру за прихват жртава трговине људима, Министарство не издаје картон тражиоцу азила.

Члан 70.

(Попуњеност и губитак картона тражиоца азила)

- (1) У случају попуњености рубрика предвиђених за продужење картона, Министарство тражиоцу азила издаје нови картон.
- (2) У случају губитка картона, тражилац азила је дужан да, најкасније у року од три дана од сазнања за наведену чињеницу, губитак пријави организационој јединици Службе на чијој територији има пријављен боравак или најближој полицијској управи/станици на чијој територији је уочено губљење картона. Организациона јединица Службе или полицијска управа/станција тражиоцу азила издаје потврду о губитку картона коју тражилац азила са захтјевом за издавање новог картона доставља Министарству.

Члан 71.

(Избјеглички картон и картон о супсидијарној заштити)

- (1) Министарство издаје избјеглички картон лицима којима је признат избјеглички статус коначном одлуком из члана 41. (1) а) овог закона.
- (2) Министарство издаје картон о супсидијарној заштити лицима којима је признат статус супсидијарне заштите правоснажном одлуком из члана 41. (1) б) или коначном одлуком из члана 43. (5) овог закона.

Члан 72.

(Одређивање и поништење јединственог матичног броја)

(1) У складу са Законом о јединственом матичном броју ("Службени гласник БиХ", бр. 32/01, 63/08, 103/11 и 87/13) Министарство цивилних послова БиХ одређује и додјељује јединствени матични број (у даљем тексту: ЈМБ) избјеглици. Министарство, у року од 30 дана од доношења одлуке о признавању избјегличког статуса, подноси Министарству цивилних послова БиХ захтјев за одређивање и додјеливање ЈМБ-а избјеглици.

(2) Поступајући по захтјеву из става 1. овог члана, Министарство цивилних послова БиХ одређује и додјељује ЈМБ избјеглици у року од 15 дана од дана подношења захтјева, о чему обавјештава Министарство. Министарство обавјештава избјеглицу о одређеном и додијељеном ЈМБ-у.

(3) Министарство, по правоснажности одлуке о престанку или укидању избјегличког статуса из члана 54. (1) овог закона, подноси Министарству цивилних послова БиХ захтјев за поништење одређеног и додијељеног ЈМБ-а избјеглици.

Члан 73.

(Издавање избјегличког картона и картона о супсидијарној заштити)

(1) Рјешење из члана 41. (1) а) и б) извршава се издавањем избјегличког картона или картона о супсидијарној заштити.

(2) Захтјев за издавање избјегличког картона и картона о супсидијарној заштити Министарству подноси странац лично, односно старатељ, пуномоћник или законски заступник странца којем треба издати картон. Уз захтјев се прилаже пријава пребивалишта избјеглице или мјеста боравка странца под супсидијарном заштитом, у складу са чланом 38. овог закона.

(3) Признатој избјеглици издаје се избјеглички картон. Рок важења избјегличког картона је три године.

(4) Странцима под супсидијарном заштитом издаје се картон о супсидијарној заштити, на рок на који је одобрена супсидијарна заштита.

(5) У поступку остваривања права прописаних овим законом, избјеглица и странац под супсидијарном заштитом доказују свој статус избјегличким картоном односно картоном о супсидијарној заштити.

(6) Избјеглички картон и картон о супсидијарној заштити не могу се користити за прелазак државне границе.

Члан 74.

(Замјена избјегличког картона и картона о супсидијарној заштити)

(1) Замјену избјегличког картона и картона о супсидијарној заштити врши Министарство.

(2) Захтјев за замјену избјегличког картона или картона о супсидијарној заштити подноси странац са признатим статусом, односно старатељ, законски заступник или

пуномоћник странца којем је статус признат због истека рока важења, губитка, оштећења или битне измјене изгледа носиоца картона.

(3) Захтјев за замјену избјегличког картона или картона о супсидијарној заштити подноси се 30 дана прије истека рока важења или одмах по наступању промјена из става (2) овог члана.

(4) У случају промјене адресе становања, странац са признатим статусом, односно старатељ, законски заступник или пуномоћник странца којем је статус признат дужан је да обавијести Министарство о промјени адресе становања ради евидентирања те чињенице у раније издатом картону.

(5) У случају губитка избјегличког картона или картона о супсидијарној заштити, странац је дужан да, најкасније у року од три дана од сазнања за наведену чињеницу, пријави губитак најближој организационој јединици Службе или полицијској управи/станици на чијој територији је уочено губљење картона. Организациона јединица Службе или полицијска управа/станаци издаје странцу потврду о губитку картона коју он, са захтјевом за издавања новог картона, доставља Министарству.

(6) Картони које је Министарство за људска права и избјеглице БиХ издало избјеглицама и странцима под супсидијарном заштитом важе до истека рока на који су издати.

Члан 75.

(Путна исправа за избјеглице)

На лични захтјев, односно захтјев старатеља, пуномоћника или законског заступника странца којем је коначном одлуком из члана 41. (1) а) овог закона признат статус избјеглице у БиХ, Министарство може издати путну исправу прописану Конвенцијом о статусу избјеглице из 1951. године и Заком о путним исправама БиХ ("Службени гласник БиХ", бр. 4/97, 1/99, 9/99, 27/00, 32/00, 19/01, 47/04, 53/07, 15/08 и 33/08) са роком важења од двије године.

ГЛАВА VI. ПРАВА И ОБАВЕЗЕ

Одјељак А. Права и обавезе тражиоца азила

Члан 76.

(Права тражиоца азила)

(1) Тражилац азила има право на:

- а) боравак у БиХ;
- б) информисање у складу са чланом 15. овог закона;
- ц) смјештај у центар за тражиоце азила;
- д) примарну здравствену заштиту;
- е) приступ основном и средњем образовању;
- ф) приступ тржишту рада;
- г) приступ бесплатној правној помоћи;

х) праћење тока поступка на језику који разумије или за који се основано претпоставља да разумије;

и) психосоцијалну помоћ.

(2) Тражилац азила остварује наведена права на основу картона тражиоца азила. Средства за трошкове који настану на тај начин обезбјеђује Министарство у буџету институција БиХ, одобреним за ову намјену или путем донација за азил у БиХ.

(3) Приступ праву из става (1) е) овог члана остварују малољетни тражиоци азила најкасније у року од три мјесеца од подношења захтјева за азил. Малољетном тражиоцу азила неће бити ускраћено право на средњошколско образовање ако је током трајања поступка по захтјеву за азил постао пунољетан.

(4) Приступ праву из става (1) ф) овог члана биће омогућен тражиоцу азила ако Министарство одлуку по његовом захтјеву није донијело у року од девет мјесеци од подношења захтјева за азил а разлози због којих одлука није донесена не могу се ставити на терет тражиоцу азила.

(5) Ако је донесена одлука из члана 41. (1) б), ц), д) овог закона након што је тражилац азила остварио право на рад, тражилац азила наставља да ужива право на рад до правоснажности наведених одлука.

Члан 77.

(Обавезе тражиоца азила)

Обавезе тражиоца азила су:

а) да поштује јавни поредак БиХ, законе и друге прописе у БиХ те да се придржава одлука надлежних органа у БиХ;

б) да сарађује са надлежним органима ради утврђивања идентитета;

ц) да сарађује са надлежним органима током цијелог поступка по захтјеву за азил;

д) да поднесе документе које има на располагању а који су потребни за разматрање захтјева;

е) да поднесе захтјев за продужење важења картона тражиоца азила, у складу са чланом 69. (4) овог закона;

ф) да пријави губитак картона на начин прописан чланом 70. (2) овог закона;

г) да пријави боравиште и промјену адресе становања у складу са чланом 38. (4) овог закона и

х) да се придржава кућног реда у центру за прихват и смјештај тражиоца азила.

Одјељак Б. Права и обавезе избјеглице и странца под супсидијарном заштитом

Члан 78.

(Права избјеглице и странца под супсидијарном заштитом)

(1) Избјеглица и странац под супсидијарном заштитом имају право на:

а) идентификациони документ;

б) информисање у складу са чланом 15. овог закона;

- ц) смјештај;
- д) рад;
- е) образовање;
- ф) здравствену заштиту;
- г) социјалну помоћ;
- х) помоћ при укључивању у бх. друштво.

(2) Осим права из става (1) овог члана избјеглица има право на спајање са породицом у складу са чланом 13. овог закона и право на путну исправу у складу са чланом 75. овог закона. Странац под супсидијарном заштитом има право на одржавање породичног јединства у складу са чланом 14. овог закона.

(3) Приступ правима из става (1) а) и става (2) овог члана обезбјеђује Министарство.

(4) Приступ правима из става (1) б), ц), д), е), ф), г) и х) овог члана обезбјеђује Министарство за људска права и избјеглице БиХ.

Члан 79.

(Обавезе избјеглице и странца под супсидијарном заштитом)

Обавезе избјеглице и странца под супсидијарном заштитом су да:

- а) поштују јавни поредак БиХ, законе и друге прописе у БиХ и да се придржавају одлука надлежних органа у БиХ;
- б) поднесу захтјев за замјену избјегличког картона или картона о супсидијарној заштити у складу са чланом 74. (2) и (3) овог закона;
- ц) пријаве губитак картона на начин прописан чланом 74. (5) овог закона;
- д) пријаве промјену адресе становања у складу са чланом 38. (3) и (4) овог закона;
- е) пријаве све промјене које су од утицаја на остваривање и обим права прописаних чланом 78. овог закона,
- ф) обавијести Министарство, у складу са чланом 52. (1) и) овог закона, ако ће изван БиХ боравити дуже од шест мјесеци у континуитету.

ГЛАВА VII. СЛУЖБЕНЕ ЕВИДЕНЦИЈЕ

Члан 80.

(Службене евиденције)

(1) Према овом закону Министарство води службене евиденције о:

- а) тражиоцима азила;
- б) лицима којима је признат избјеглички статус, статус супсидијарне заштите или привремена заштита;
- ц) путним исправама за избјеглице;
- д) идентификационим документима.

(2) Осим службених евиденција из става (1) овог члана, Министарство може водити и друге евиденције с циљем ефикасности рада или обраде података уколико службене евиденције не укључују личне податке.

(3) Подаци из службених евиденција из става (1) а) овог члана садрже и биометријске податке о тражиоцима азила из члана 36. (1) б) и ц) овог закона. Подаци из става (1) а) овог члана садржани су у Централној бази података о странцима, која се успоставља у складу са законом којим се регулише област кретања и боравка странаца.

(4) Министарство податке из става (1) а) овог члана уноси у Централну базу података о странцима одмах по насталој промјени, а најкасније наредног радног дана.

Члан 81.

(Подзаконски акти)

(1) Министарство доноси подзаконски акт којим прописује начин исказивања намјере и подношења захтјева за азил, изглед и садржај образаца који се користе у поступку, поступак и услове за додјелу азила у БиХ, изглед, садржај и начин издавања идентификационих докумената као и друга питања везана за ову области, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(2) Министарство цивилних послова БиХ, након обављених консултација са Министарством, доноси подзаконски акт којим прописује форму, садржај, потребне документе који се прилажу уз захтјев за издавање путне исправе за избјеглице, поступање приликом издавања и друга техничка питања у вези са путним исправама за избјеглице из члана 75. овог закона, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(3) Министарство након обављених консултација са Министарством цивилних послова БиХ доноси подзаконски акт којим прописује изглед и садржај захтјева за издавање путне исправе за избјеглице, документе који се прилажу уз захтјев за издавање путне исправе за избјеглице и друга питања, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(4) На приједлог Министарства, Савјет министара БиХ доноси подзаконски акт којим прописује начин управљања, услове финансирања, стандарде функционисања, начин обезбјеђења посебних услова за кориснике центра за прихват и смјештај тражиоца азила као и друга питања у вези са радом ове специјализоване установе, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(5) Министарство доноси подзаконски акт којим прописује садржај, начин вођења и коришћења службених евиденција из члана 80. став (1) овог закона, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

(6) Министарство за људска права и избјеглице БиХ, након обављених консултација са Министарством и Министарством цивилних послова БиХ, доноси подзаконске акте којим прописује начин приступа и остваривања права избјеглица и странаца под супсидијарном заштитом у БиХ из члана 78. (1) б), ц), д), е), ф), г) и х) овог закона, у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона.

ГЛАВА VIII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 82.

(Престанак важења пријашњих прописа)

(1) Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи ГЛАВА VII Међународна и привремена заштита (азил), Закона о кретању и боравку странаца и азилу ("Службени гласник БиХ", бр. 36/08 и 87/12).

(2) Подзаконски прописи донесени на основу закона о кретању и боравку странаца и азилу примјењиваће се у прелазном периоду до доношења нових подзаконских прописа, из члана 81. овог закона, уколико нису у супротности с овим законом.

(3) Сви предмети који до ступања на снагу овог закона нису правоснажно окончани, завршиће се по одредбама закона о кретању и боравку странаца и азилу. У предметима у којима до ступања на снагу овог закона није донесено првостепено рјешење поступак се наставља по овом закону.

Члан 83.

(Ступање на снагу овог закона)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

***

“Службени гласник БиХ“ број 16/16